

عنوان مقاله:

جلوه هایی از نوگرایی در ساختار شعر عقاد

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

مرتضی براری ریسی - عضو هیات علمی گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ولایت، ایرانشهر

خلاصه مقاله:

پیوسته با تحولات اجتماعی، ادبیات نیز دچار تحول شده و شعر عربی از دوران تکامل آن در دوره‌ی جاهلی تا کنون دستخوش تحولات چشمگیری گشته و بخش عمده‌ی این فراز و نشیبها به دوره‌ی معاصر بر میگردد که به دنبال پیشرفت های علمی و صنعتی و هنری غرب ایجاد شد. عقاد 1889-1964م یکی از شاعرانی است که به نظر می رسد در این تحولات ادبی سهم بسزایی داشته و با نوگرایی در ساختار شعر به تسریع این روند کمک نموده است. و توانسته با تنوع بخشی در قوافی و به کارگیری از قوالب و فرمهای نوین دست به ابتکار بزند گویا عقاد با طرح دیدگاه های نوگرایانه خویش در زمینه نقد از جمله فراخوانی به وحدت ارگانیک، توانست شعر را از پراکنده‌گویی و گسستگی اجزا رهانده و به هدف والای آن که پرداختن به وحدت وجود و هستی است نزدیک سازد و ساختار شعر را به بدن جاننداری مبدل کند که به سوی کمال رشد میکند و با بیان اسلوب شخصی و پرهیز از تقلید، دریچه های نوینی برای شعر و نقد گشود. این تکاپوهای عقاد در رهایی شعر از قید و بند وزن و قافیه و ظهور گونه های جدید شعری ثمر بخش بوده و راه نوآوری را برای شاعران و منتقدان جوان، هموارتر نمود. لذا مجموعه‌ی این دلایل ما را بر آن داشت که به بررسی نوگرایی در ساختار شعر عقاد بپردازیم.

کلمات کلیدی:

تحول، عقاد، نوگرایی، ساختار، وحدت ارگانیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581713>

